

РЕШЕНИЕ

№ 11045

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА Г. НЕСТОРОВА
като разглежда докладваното от ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА Гражданско дело №
20211110167419 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по ГПК, част II „Общ исков процес“, дял I „Производство пред първата инстанция“.

Производството по делото е образувано по подадена от З. Д. Щ., чрез адв. Б. Л., искова молба срещу „Т., с която са предявени иски с правно основание чл. 365 ЗД вр. чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ, чл. 224 КТ и чл. 225, ал. 1 КТ, за заплащане на сумата от **6381,90 лв.** – незаплатена главница по споразумение от 11.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане.

Ищецът З. Д. Щ. твърди, че на 08.01.2019 г. между него и ответника „Т. бил сключен трудов договор, по силата на който З. Щ. заемал при ответника длъжността „старши стюард/стюардеса“ при уговорен размер на основното трудово възнаграждение и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 1288,69 лв. На 01.09.2020 г. размерът на трудовото възнаграждение бил изменен на 750 лв. През месец ноември 2020 г. работодателят преустановил плащането на трудовото възнаграждение на ищеца. Отделно от това се твърди, че ищецът по време на службата си при ответника бил многократно командирован, но суми за пътни, дневни и квартирни средства не му били изплащани. Предвид посоченото, трудовото правоотношение било едностранно прекратено от страна на З. Щ. на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. Предвид наличието на неизплатени в полза на ищеца суми за трудови възнаграждения за периода от м.декември 2020 г. до м.май 2021 г., обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г., обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, както и незаплатени задължения за дневни/пътни разходи по време на командировки на ищеца в чужбина за 2020 г., страните решили да постигнат извънсъдебна спогодба, като чрез взаимни отстъпки уредили отношенията си чрез сключване на 11.08.2021 г. на споразумение, с което уговорили, че дължимата от ответника сума е в общ размер на 7658,27 лв. и разсрочили плащането на шест вноски, както следва:

- 1276,37 лв., платима до 31.07.2021 г.;

- 1276,38 лв., платима до 31.08.2021 г.;

- 1276,38 лв., платима до 30.09.2021 г.;
- 1276,38 лв., платима до 31.10.2021 г.;
- 1276,38 лв., платима до 30.11.2021 г.;
- 1276,38 лв., платима до 30.12.2021 г.

Ищецът твърди, че ответникът бил заплатил единствено първата вноса по погасителния план, след което плащания нямало. Предвид изложеното, моли съда да осъди ответника да му заплати остатъка от незаплатената сума в размер на 6381.90 лв., ведно със законната лихва върху падежиралите суми от датата на подаване на исковата молба /26.11.2021 г./ до окончателното плащане. Претендират се и сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **не** е депозирал отговор на исковата молба.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е сключено споразумение от 11.08.2021 г., чрез което ответникът поел задължение да му заплати сумата от общо 7658,27 лв. – непогасени задължения за трудови възнаграждения за периода от м.декември 2020 г. до м.май 2021 г., обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г., обезщетение по чл. 221 КТ, както и незаплатени задължения за дневни/пътни разходи по време на командировки в чужбина за 2020 г., а също и че е настъпила изискуемостта на задължението.

В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните суми в полза на ищеца.

Като доказателство по делото е представен трудов договор между ищеца и ответното дружество от 08.01.2019 г., съгласно който ищецът е заемал длъжност „старши сюрд/стюардеса“.

Представена е заповед № 317/17.05.2019 г. за командироване на ищеца до И..

По делото е представено споразумение за разсрочване на изплащане на вземане от 11.08.2021 г., сключено между З. Д. Щ. и „Т.. В него е посочено, че между страните е имало трудово правоотношение, прекратено на 12.05.2021 г. на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, за което била издадена заповед № 2021-05-07 П/2021 г. В споразумението е уговорено, че длъжникът „Т. дължи на З. Д. Щ. следните суми: 595,94 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. декември 2020 г. по сключен трудов договор от 08.01.2019 г., сумата 595,04 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. януари 2021 г. по сключен договор от 08.01.2019 г., 517,60 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. февруари 2021 г. по сключен трудов договор от 08.01.2019 г., 541,77 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. март 2021 г. по сключен трудов договор от 08.01.2019 г.; 595,94 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. април 2021 г. по сключен трудов договор от 08.01.2019 г.; 1535,06 лв. – дължимо трудово възнаграждение за м. май 2021 г. по сключен трудов договор от 08.01.2019 г., като в посочена сума били включени обезщетения за неизползван годишен отпуск и обезщетение по чл. 221 КТ, както и сумата в размер на 3276,02 лв. – неизплатени командировъчни за 2020 г.

В чл. 2 от същото споразумение е уговорено, че длъжникът „Т. се задължава да заплати на кредитора З. Д. Щ. сумата от общо 7658,27 лв., както следва: 1276,37 лв., платима до 31.07.2021 г.; 1276,38 лв., платима до 31.08.2021 г.; 1276,38 лв., платима до 30.09.2021 г.; 1276,38 лв., платима до 31.10.2021 г.; 1276,38 лв., платима до 30.11.2021 г.; 1276,38 лв., платима до 30.12.2021 г.

В споразумението е посочено, че при възникване на спорове във връзка с него споровете следва да се разрешат от компетентния български съд.

Като доказателство по делото е представено и извлечение от банковата сметка на З. Д. Щ., в което е отбелязано, че ищецът е получил плащане в размер на 1276,37 лв. от 17.08.2021 г. от ответното дружество, т.е. плащане по първата вноски по споразумението.

От представеното споразумение безспорно се установява, че страните са уговорили разсрочване на задълженията, които ответното дружество има спрямо ищеца, на шест вноски. Съгласно чл. 365, ал. 1 ЗЗД с договора за спогодба страните прекратяват един съществуващ спор или избягват един възможен спор, като си правят взаимни отстъпки. Договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили /чл. 20а, ал. 1 ЗЗД/. Споразумението не е оспорено от ответника, нито е оспорено основанието за дължимост на претендираната сума или пък размера на същата, поради което съдът приема, че ответникът е останал задължен за сумата от 6381,90 лв. по цитираното споразумение. След като страните по спора, с изричен договор, сключен помежду им, извънсъдебно са признали факта, че ответникът дължи на ищеца сумата от общо 7658,27 лв. за незаплатени трудови възнаграждения за периода от м.декември 2020 г. до м.май 2021 г., обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г., обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, както и незаплатени задължения за дневни/пътни разходи по време на командировки на ищеца в чужбина за 2020 г. и страните не оспорват валидността на волята си /не се позовават на пороци на волята/, съдът е длъжен да я зачете – в този смисъл е *Решение № 134 от 21.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4255/2018 г., III г. о., ГК*.

Исковата молба е подадена на 26.11.2021 г., като към този момент е бил настъпил падежът на само пет от вноските, като първата от тях е била заплатена от ответника преди инициране на процеса, което също представлява извънсъдебно признание относно сключения договор и разсрочване на задълженията. Съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК съдът взема предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. С оглед на което, като се съобрази по реда на чл. 235, ал. 3 ГПК датата на приключване на устните състезания – 06.10.2022 г. съдът счита, че е настъпила изискуемостта на всяка от вноските. В споразумението страните са се споразумели, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 7658,27 лв., като от нея е заплатил 1276,37 лв., с оглед на което оставащата дължима сума е в размер на 6381,90 лв., каквото сума е претендирана от ищеца. Ответникът не представя доказателства да е извършвал други плащания, с оглед на което искът следва да бъде уважен изцяло.

Като законна последица от уважаване на иска следва да се присъди законната лихва от датата на подаване на исковата молба /26.11.2021 г./ върху сумата от 3829,14 лв. съобразно искането на ищеца и падежиралиите към тази дата вноски по споразумението.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има единствено ищецът. Съгласно чл.78, ал. 1 ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. Ответникът следва да заплати на ищеца заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лв.

Освен това на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса по сметка на Софийски районен съд в размер на 255,28 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр. С. да заплати на З. Д. Щ., ЕГН *****, с адрес в гр. Б. на основание чл. 365 ЗЗД вр. чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ, чл. 224 КТ и чл. 225, ал.1 КТ сумата **6381,90 лв.**, представляваща незаплатени пет

вноски по споразумение от 11.08.2021 г. за разсрочване изплащането на вземане, ведно със законната лихва върху сумата от 3829,14 лв. от датата на подаване на исковата молба /26.11.2021 г./ до окончателното изплащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК – сумата от **500,00 лв.**, разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **255,28 лв.** – държавна такса за настоящото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____